

seennast ärrasalgades Issanda rigi kasvamiseks ja liggimese heaks ellada jah, kui ta sedda voib, — fa se on armastus, suur armastus agga keik posse seks mitte lodud.

Ennam ehet wåhhem vois Marri sedda keik tehyha ja teggi fa; — agga wimaks tungis ommeti middogi senna wahhele: ühhe nore mehhe silmad käisid, nago püssikulid Marri süddamest läbbi ja se haaw ei parannud mitte ennam ärra. Marri silmad olid noremehhe süddames seddasamma hawa teinud. Asjad käisid, nago sedda iggamees teab monne aia párrast olli Marri naene ja seks olli ta lodud.

Jummal önnistas ta obbiello, Marri olli teisel oastal mitte üksi naene, waid ka emma. Jah emma! se on armastusse pártis nimme. Kus armastus end iat ilmutab, eks ta seál end ifka, kui emma ei ilmuta? Üks emma kannatab wåssimata, awitab murretseb, walwab, tóstab, öppetab, maenitseb, juhhatab, ja keik wåssimatta, tüddi-

matta, nago emma. Mo nenda teeb armastus, ja sedda armastust on Jummal naeste rindu pannud. —

Aega mõda andis Jummal Marrike mitto lapselkest. Seál istub ta nende keskes rõmus, nago kunningas aujärje peál. Üks rinnna otsas, reised ta põlvede naal, keik waatwad ta otsa, keikide silmist paistwad ta ennese ja ta armsa obbikosa silmad wålja. Marri on süddamest rõmus. Ta süddä öhfab Issanda pole omma pisukeste eest, ta silmad lähwad tanno párrast märjaks: nende párralt on fa caewariik!

Karjatab neist üks — siis ta kohkub; kohkub monni mahha, siis ta jookseb appi; ta on naene, ta on emma, ta pea b armastama. Ni pea kui ühhe ainsa jures middogi pahha näeb; maenitseb, öppetab, karristab fa wahhest seffa, — agga karristus teeb ta ennesele ennom vallo, kui lapsel. Oj kui se korda lähhaks, ta kasvataks neid keik ingliks ja kellegi peale ei peaks pahha kombede tolm langema; jest ta emmalik ar-